

اقتصاد ایران و تحریم های بین المللی

به دنبال بروز بحران در ایران، پس از انتخابات بحث برانگیز خرداد 88 و کودتای نظامی برای تثبیت قدرت آقای احمدی نژاد و دولت ایشان عدم ثبات در اقتصاد ایران تشدید شده است. تولید ناخالص داخلی سقوط کرده، تورم افزایش یافته و سرمایه گذاری کاهش یافته و نرخ بیکاری بیشتر شده است. در این شرایط بحث بحران اتمی ایران دوباره مطرح شده و سران کشورهای(1+5) اعضای دائم شورای امنیت و آلمان. تا ماه سپتامبر به ایران مهلت داده اند تا رفتار خود را در زمینه پروژه اتمی خود اصلاح نماید در غیر این صورت با تحریم های شدیدتر بین المللی مواجه خواهد شد. از طرف دیگر مخالفین حکومت ایران هم در سراسر ایران با تشدید فشار سیاسی و تبلیغاتی بر حکومت کشورهای غربی خواستار به رسمیت نشناختن حکومت کودتا شده اند. همچنین مخالفین مطرح می کنند که اگر حکومت کودتایی در تهران؛ از کشتن و دستگیری و شکنجه مردم صلح جوی ایران دست بردارد. دنیا باید به این حکومت فشار بیاورد، دست از کشتار مردم بردارد و تحریم هایی را در مراحل مختلف برای این حکومت وضع نماید.

در سنای آمریکا با اکثریت هفتاد رأی از صد نفر اعضای سنا، طرحی تصویب شده که واردات بنزین برای ایران را مشمول تحریم می سازد. اگر این طرح در کنگره تصویب شود و در بازگشت به سنا با همین اکثریت به تصویب برسد، برای دولت آقای اوباما نیز لازم الاجرا خواهد بود.

چهل درصد بنزین مصرف ایران از خارج وارد می شود. دولت ایران هم با صرف سرمایه گذاری زیاد، ضمن سهمیه بندی بنزین در صدد است تا از گاز تولیدی در حوزه پارس جنوبی، بنزین تولید نماید. اگر چه تکنولوژی اینکار را باید از مالزی خریداری نماید و لاقلاً دو سال طول می کشد تا به تولید بنزین به این روش دست یابد.

مجموع این بحث ها نشان دهنده این است که اقتصاد بیمار ایران که در سایه بحران اخیر بیمارتر هم شده است. در آستانه تحریم های جدیدی قرار گرفته است. ناامنی و تزلزل را پیش از پیش به آن تحمیل خواهد کرد. به خصوص اگر این تحریم ها به صدور نفت ایران نیز کشیده شود که این یکی تمام ارکان اقتصاد ایران را به لرزه خواهد انداخت.